

Sahiplik İmanı 0

– Bayram KAYA · 05 Kasım 2016

Sahiplik dünyaya gelişimizle ortaya koymaya başladığımız bir ortam girişme tipidir. Sahiplik ortak olanı paylaşma bilinci oluşla özneye denk düşen kısımdır. Doğa tümünden organik ve inorganik süreçler ortaklığı yaralanması içinde olmakla girişen işlev süreç çevrimlerine dönüşür.

İnorganik süreçlerde doğadan ortak yararlanır; biz gibi hayat sahibi canlı organikler de doğada ortak yararlanır. Sahiplik bilinci ortak olandan parça olanı edinmedir. Bencillikte bu tür ortak olan aitlikten kendisine parça süreçleri yalıtılmakla benliğin ve bencillik korunu yasasını ortaya koymamış mıydı?

Bir çocuk bütünsel olan ortaklık aitliği içindeki sahipliği önce; kendi duygu ve vücut sahipliği olmakla ana sahipliği; baba sahipliği; ağabey-abela sahipliği; büyük anne, büyük baba sahipliği oluşla paylaşır. Bu pay kadarla kendi pay hakkı sahipliğini ifade eder. Bu pay kadarla parçalara kendi sahip çıkmasını belli eder.

Daha sonrada çocuk, bütün bilincinden parçaladığı ortaklaşmadan kendisine düşen sahiplik kadar hakkı olan payla, yakından uzağa doğru ihtiyaç kadar yönelimle; amca, teyze, meslektaş, arkadaş, vatandaş, memleket, sevdası, insanlık sahipliği gibi birçok parça sahiplikleri; süreçlerin devinmesine dönüştürür.

Böyle olunca hak kavramı bile kendilik olmakla; olgu olay ve süreçlerin değişen dönüşen eylem koyan her bir süreçlerin kendine yararlanması olmakla, ortak olandan alınan zorunlu bir paydır.

Sahiplik imanı dediğim süreç, doğal ortamın gel-gitleri içindeki ortamlarının çekme-itme yapan seçme ayıklaması sonucunda oluşurlar. Bu bağlamıyla sahiplik (iman); kişinin kendine anlaması, kendine sözü olmasıyla o şeyi kendine ait kılan tutumudur.

Tutumu sağlama eden gayretleriniz zorluklarla karşılaşıyorsa genel olan ortaklaşma içinde; kişi kendi gibilerle bir sosyal aitlik dayanışması ortaya koyar. Bu sentezi olma ve yeni bir sahiplik bağıntı türüyle yeni bir kişi sahipliğini ortaya koymadır.

Bu tutum genel ortam ortaklığı olan enerjiden, önce sosyal eşen sahipliğin doğada pay alması oluşla ortaya konur. Sonra da yeniden sosyalleşen sahipliğin kişi özeline parçalı enerji sağlaması yapmakla durumun; parçalı hak sahipliği kılınmasıdır.

Görülüyor ki genel sahipliğin sosyal ortam içinde kişiler sahipliği kılınmasıyla, hak olmaktadır. Bu hak edendik sosyal eşen alan içinde ORTAK gayretle bir çaba bir emek ortaya koymanın parçalanmasıdır.

Toplumlar da böyle çalışır. Sosyal elli ortak dayanışmanın yerine araçla, bilgiyle, ortak üretim gücüyle ortak üreten toplumsal ortak değer yargılarının ortaklığı olmakla biçimlenir.

Burada ancak ve ancak ortak sekans değerlerle üretilip başka bir şekilde üretemeyeceğiniz ürün ve mallar mülk sahipliği adında bir iman şekline insanları iman ettirişle işin içine bencilce değer yargıları olan sömürü sahipliği girmektedir.

Böylece toplumsal gücün ortaklık paylaş anlığı provoke edilmekle enfekte olur. Köleci dinlerin imanı, burada devreye girmekle hazmedilemez olanı size hazmettirir! Kendine göre bir mamondur hak ediş anlayışı ortaya koymakla ortak üreteni toplumsa güç sekansları, Mamon hakkı altında gizlenir.

Yani süreç gizlenenin dengelerine göre üretilip inşa olurken; mamon takdirine göre hak sahipliği ortaya konur. Burada bizim bilmediğimiz bir hikmetin gizli olduğu söylenir! Her sürecin olumlu olumsuz olan mutlak yansımaları içinde olması gibi sürecin olumsuzlukları da bilemediğimiz hikmetin kanıtı olur(!)

Sahiplik bencilğe uygun denge-yararların gözetilmesi olmalarıyla ortamların kendilikten sessizlik uyumudurlar Bu uyum bir çeşit ittifak bildirgesidirler. Etraftaki kurda, kuşa, talancıya, yalancıya (aldatan tuzaklar) genel ortaklaşmanın olumlu olumsuz kabullenilmişleriyle tepki vermektir kader.

Atalarımız milyonlarca yıl, köleci sistemdeki gibi olmamakla tapusu hiç kimseye ait olmayan bir dünyaya doğuyorlardı. Hiç kimse de; "mülk benim. Mülkün sahibi benim. Ve ben mülkün sahibi olmakla mülkümü istediğim gibi istediğim varlığa ya da kişilere dağıtacağım", demiyordu.

Eğer böylesi bir başlangıç ortamı içinde bir alın yazısı varsa; o ortam içinde alın yazısı (yazgı-kader-fatalite) etraftaki genel yararlanmanın kurda, kuşa, talancıya, yalancıya (aldatan tuzaklar olur) genel ortaklaşmanın olumlu olumsuz kabullenilmişleriyle tepki vermekle buydu kader.

Baştan beri ola gelene göre totemi ve ön ittifakı alanlı ortam içinde kısmen bütüncül ya da kolektif olmanın yazgısı, köleci sistemle özel mülk olan alanlara parçalanmanın, El kaderi olacaktılar.

Totem dönemle birlikte alın yazısı; her şeyi (kaygılarını, korkularını, sevincini, savunmasını, güvenlik olan mücadelesini, açlık dürtülerini, sevgi saygıyı, neslin devamı ve cinsellik olan eylemi) hep birlikte grubuyla ortak bir bölge olan alan içinde olmakla paylaşmak, hemcinsimizin kaderleriydi.

Ön ittifaklı süreç, kendi öncesinin totem alanlı kader tanımını içine, kaderi değiştiren ikinci bir anlam katmıştı. Ön ittifaklar, totemi bir tek grup ortaklaşması olan kaderi; üreten totem mesleklerini gruplar arası ortak üretim hareketi kılmakla ortaklaşmayı başka totem gruplar arası ortaklaşmanın sentezi yapmıştı. Hak, gruplar arası üreten emek sentezinin ön ittifak içindeki gruplara dağılması üzerinde grup aiti kişilere hak oluşla dönecekti. Bu yeni kaderle süreç salınımı çok hızlı büyümeye başlamıştı. Üretim

yapmakla, üreten ve ortaklaşan üretim ilişkisi bu dönemin en temel karakteristik özelliğiydi.